

Назив дела: **Очаране наочаре**

Име и презиме писца: **Светлана Велмар-Јанковић**

Наслов рада: Зачарана наруквица (сценарио за филм по књизи Очаране наочаре)

<https://youtu.be/TpspxMQrt4M>

Лица: Поштар, Урош, Петар, мама, професор и приповедач.

1. део

Урош жонглира са две лоптице. Петар црта на табли пиши бриши. Чује се звоно.

Поштар: Да ли овде живи Урош Недић?

Урош: Да, то сам ја.

Поштар: Ово је за тебе.

Поштар пружа пакет и Урош га узима.

Урош: Хвала! Довиђења!

Петар: Шта ли је у тој кутији?

Урош: Сада ћемо да видимо! Питам се ко ли то шаље? Светлана Велмар Јанковић! Па ја сам прочитао њену књигу! Како је знала да ми је данас рођендан!

Урош отвара пакет и чита поруку:

Приповедач: Драги Уроше! Срећан ти рођендан! Чула сам да си веома брзо прочитао моју књигу. Зато ти шаљем зачарану наруквицу. Наруквица ће те одвести на места из моје књиге.

Са наруквицом излазимо напоље. Урош узима упутство за наруквицу и чита га до краја. Напомена: када добијемо наруквицу мора да буде лепо време.

Урош: Петре, ухвати ме за десну руку.

Он ме хвата за десну руку. Ја стављам наруквицу на леву. Ми се појављујемо у Винчи (снимићемо се поред Дунава). Запрепашћени смо обоје. Петар први проговара:

Петар: Шта се ово десило!

Урош: Помоћу наруквице смо се телепортовали у Винчу.

Петар: Зашто баш у Винчу?

Урош: Овде смо зато што сам то место замислио. Вероватно можеш само да се телепортујеш на места из књиге. Сада ћу покушати да се телепортујем у школу.

Покушавам али не успевам. Био сам у праву.

Урош: Хајде да одемо на обалу Дунава.

Петар: Како лепо изгледа Дунав.

Проналазимо Велику мајку у песку.

Петар: Зашто овај чикица има велике очи?

Урош: То није чикица, то је Велика мајка. Она се спомиње у књизи. Сада ће ти професор испричати нешто о њој.

Професор: Па да, то је велика мајка. Има велике очи, које могу све да виде. Има раширене руке које значе да си увек добродошао. И има велике очи зато што може да види све шта се дешава.

Петар: Баш је било занимљиво.

Мама: Изненађење! Срећан рођендан Уроше! Повела сам и твоје другаре. Показаћу вам Винчу!

2. део

Урош: Хајде да скокнемо до Вишњице.

Појављујемо се поред лековитог извора.

Урош: Вау, још увек се нисмо навикли на ово.

Петар: Где смо сада?

Урош: Ово је изгледа у Вишњичкој бањи. Ено га тамо извор, онај који се описивао у књизи. Питам се где је лековито блато? Зашто га нема овде? То ће нам објаснити наш професор.

Професор: Шта те интересује? Где је лековито блато? Наравно да више нема лековитог блата зато што је све избетонирано. Док није било бетона било је и блата. Људи су могли да се мажу. Сада, тога више ничег нема. Само бетон.

Петар: Ау много сам гладан. Уроше пребаци нас до куће.

Урош: Види ради!

Другари улазе у моју кућу и славимо рођендан.

Име и презиме: Урош Недић **Разред:** 4/2

Основна школа: ОШ „Стефан Немања“ **Број телефона:** 061/6223684

Маил адреса: u9nedic@gmail.com